

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
239

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 981 Περί καταργήσεως του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων του Κράτους. 1
- N. 982. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της «περί Ταμείου Συντάξεων και Αύταπράξισης Υγειονομικών» νομοθεσίας και άλλων τινών διατάξεων. 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 981

Περί καταργήσεως του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων του Κράτους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπερασίσταμεν:

Άρθρον 1.

1. Ο εις το Ταμείον Συντάξεων Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων του Κράτους ύφιστάμενος Κλάδος Συντάξεων καταργείται.

2. Υπάγονται έφεξής εις την άσφάλισιν του Ι.Κ.Α. κατά τας διατάξεις του άρθρου 11 του Ν.Δ. 4277/1962, «περί συνταξιοδοτήσεως των Ιατρών του Ι.Κ.Α. και άλλων τινών κατηγοριών εργαζομένων», ως αυτοι εκάστοτε ισχύουν, οι εκ των ήσφαλισμένων εις τον καταργούμενον κλάδον άνήκοντες εις το ταχτικόν προσωπικόν των κάτωθι Ν.Π.Δ.Δ.:

α) Των Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων της Χώρας.

β) Του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως και Προνοίας Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών, Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων του Κράτους.

γ) Του Χρηματιστηρίου Εμπορευμάτων Πειραιώς.

δ) Του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών.

ε) Του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Πειραιώς.

στ) Του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Αθηνών.

ζ) Του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιώς.

η) Των Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων Πατρών, Κερκύρας, Καλαμών, Ηρακλείου, Αγρινίου, Καβάλας, Μυτιλήνης, Σάμου, Χίου και Δράμας, και

θ) Των έφεξής ίδρυομένων Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων.

3. Το μή μόνιμον προσωπικόν των Ν.Π.Δ.Δ. τούτων, διακαίουται συντάξεως παρά του Ι.Κ.Α. κατά τας κοινάς περί τούτου διατάξεις.

Άρθρον 2.

1. Εις το ΙΚΑ περιέρχεται, ως επί καθολικής διαδοχής, το σύνολον των ενεργητικών και παθητικών περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων του Κράτους, των προερχομένων εκ της λειτουργίας του καταργούμενου Κλάδου Συντάξεων. Εκκρεμείς τυχόν δίκαι, γεννηθείσαι εκ της λειτουργίας του Κλάδου τούτου, συνεχίζονται υπό του ΙΚΑ άνευ διακοπής.

2. Άπασα ή άκίνητος περιουσία του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων του Κράτους, περιέρχεται αυτοδικαίως εις το Ι.Κ.Α. Περί της μεταστώσεως της κυριότητος, ό Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών συντάσσει σχετικήν πράξιν, περιέχουσαν περιγραφήν των άκινήτων, μεταγραφομένων εις τὰ Βιβλία του οικείου Υποθηκοφυλακείου άτελώς.

Άρθρον 3.

1. Ως συντάξιμος πραγματική ύπηρεσία των έν παρ. 2 του άρθρου 1 του παρόντος αναφερομένων προσώπων, λογίζεται ό χρόνος ό διανυθείς εις την άσφάλισιν του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων του Κράτους ως ταχτικόν ύπαλληλου.

2. Ως συντάξιμος πραγματική ύπηρεσία λογίζεται και οίαδήποτε προγενεστέρα ύπηρεσία ως ταχτικόν ύπαλληλου ή ύπηρετου, ήτις αναγνωρίζεται ως τοιαύτη, κατά τας περί συνταξιοδοτήσεως του ταχτικου προσωπικού του Ι.Κ.Α. διατάξεις.

3. Λογίζεται όμοίως ως συντάξιμος πραγματική ύπηρεσία και ή προγενεστέρα ύπηρεσία ως εκτάκτων ή ήμερομίσθια ύπαλλήλων παρά τοις Επιμελητηριοις, ως και έκείνη ήτις προβλέπεται υπό των περί συντάξεων του προσωπικού

Ι.Κ.Α. διατάξεων, ὅφ' οὗς ὅρους καὶ προϋποθέσεις ἀναγνωρίζεται ὡς τοιαύτη ὑπὸ τούτων.

4. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς συνταξίμου τοῦ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὀριζομένου χρόνου, καταβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4277/1962, ὡς αὐταὶ ἐκάστοτε ἰσχύουν, προβλεπόμενα εἰσφορὰ, ὑπολογιζόμενα ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου τῆς περὶ ἀναγνώσεως αἰτήσεως εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Τὸ ποσὸν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη.

5. Ἐφ' ὅσον ἔχει καταβληθῇ εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἑμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς συνταξίμου τοῦ χρόνου τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 ἕως καὶ 3 ὑπηρεσιῶν, δὲν καταβάλλεται πρόσθετος εἰσφορὰ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ τῆς καταργήσεως τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἑμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, τὸ Ι.Κ.Α. θαρύνεται μὲ τὴν καταβολὴν τῶν συντάξεων τῶν ἤδη συνταξιούχων τοῦ καταργουμένου Κλάδου, θεωρουμένων ὡς συνταξιούχων τοῦ Ι.Κ.Α.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συνταξιούχοι ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντες τὸ ποσοστὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως, ἥτις αὐξάνεται κατὰ τὸ ποσοστὸν τῶν ἐκάστοτε χορηγουμένων εἰς τὰς συντάξεις τῶν συνταξιούχων τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. αὐξήσεων.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἑμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους μετονομάζεται εἰς «Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Ἑμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους» καὶ διέπεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὸν Κλάδον Προνοίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῆς περ. β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 198/75 «περὶ τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας Ὀργανισμῶν τινῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως» προβλεπομένη ἐτήσια εἰσφορὰ τῶν Ἐπιμελητηρίων ἐξ 8% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος πραγματοποιηθέντων πάσης φύσεως ἐσόδων τῶν, ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη εἰς τὸ ΙΚΑ μέχρι τοῦ ἔτους 1981.

Ἄρθρον 7.

Οἱ μέχρι τῆς 31.12.1985 ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας ἠσφαλισμένοι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καταργουμένου Κλάδου καὶ μέχρι τῆς 31.12.1990 οἱ ἐξ αὐτῶν μὴ δικαιούμενοι συντάξεως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3163/55 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», δικαιοῦνται ὅπως κατὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιλέξουν, ἀντὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτοῦ, ἰσχυουσῶν διατάξεων, διὰ τὸν καταργούμενον Κλάδον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως λογίζεται τὸσον ὃ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ καταργουμένου Κλάδου λογιζόμενος ὡς συντάξιμος χρόνος, ὅσον καὶ ὃ ἀπὸ τῆς καταργήσεως καὶ ἐφεξῆς διανυθείς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὅστις θεωρεῖται ὡς διανυθείς εἰς τὸν ἀνωτέρω Κλάδον.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Ὁ παρὼν νόμος ἠγγισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 982

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτοσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν» νομοθεσίας καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐγγισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ὁρισθέντες

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτοσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν (ΤΣΑΥ) διοικεῖται ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου:

α) Ἐξ ἐνὸς πτυχιούχου Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς, ἔχοντος γνώσεις καὶ πείραν περὶ τὰ ασφαλιστικὰ θέματα, ὡς Πρόεδρος.

β) Ἐξ ἐνὸς (1) ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

γ) Ἐκ δύο (2) ιατρῶν.

δ) Ἐξ ἐνὸς (1) ὁδοντιάτρου.

ε) Ἐκ δύο (2) φαρμακοποιῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐκ τῶν ἐχόντων φαρμακεῖον καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τῶν ἐμψίσθων φαρμακοποιῶν.

στ) Ἐξ ἐνὸς (1) κτηνιάτρου.

ζ) Ἐξ ἐνὸς (1) συνταξιούχου ὑγειονομικοῦ.

2. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῶν ἀνκληρωτῶν τῶν, διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν:

α) Ὁ Πρόεδρος ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τῶν Πανελληνίων Ὑγειονομικῶν Συλλόγων.

β) Ἐκαστον τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ ἕως καὶ ζ τῆς προηγουμένης παραγράφου, μελῶν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ πρότασιν τῶν ἀντιστοίχων Πανελληνίων Ὑγειονομικῶν Συλλόγων, τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Φαρμακοποιῶν διὰ τὸν ἐμψίσθον φαρμακοποιὸν καὶ τῆς Ἐνώσεως Συνταξιούχων Ὑγειονομικῶν.

Ἡ ὡς ἄνω διαδικασία τηρεῖται καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν κενώσεως θέσεως μέλους τινὸς τοῦ Δ.Σ., διαρκούσης τῆς θητείας τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου καὶ διὰ τὸν υπόλοιπον χρόνον αὐτῆς.

Κατά την πρώτην συνεδρίασιν εκάστου νέου Διοικητικού Συμβουλίου εκλέγεται, διὰ μυστικής ψηφοφορίας, εις εκ των ιατρών μελών αυτού ως 'Αντιπρόεδρος.

3. Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μετέχει, ἄνευ ψήφου, ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπιτροπὸς, ἁνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁρίζομενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

4. Εἰσηγητὴς εἰς τὸ Δ.Σ. εἶναι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ ὁ ἀναπληρῶν ταῦτον Διευθυντής.

5. Χρέη Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ ΤΣΑΥ, ὁρίζομενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε (5) τολάχιστον μελῶν, ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς δίδεται ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

7. Ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, ἀρχαμένη ἀπὸ τῆς δημοσίευσως, εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, παρατεταμένη μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῆς νέας Διοικήσεως, πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεώς τῆς.

8. Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἐλλείψεως, ἀναπληροῦν ἀντιστοίχως ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη.

9. Ἀπὸ τῆς, κατὰ τὴν παρὰρρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, συγκροτήσεως τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ, λήγει ἡ θητεία τοῦ ὑφισταμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

10. Ἡ Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ ἀπὸ 10/16.5.1958 Β. Δ/τος (περὶ Κανονισμοῦ Διοικητικῆς Ὁργανώσεως τοῦ ΤΣΑΥ), ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ., ὡς Προέδρου, ἐξ ἑνὸς ἱατροῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀνωτέρου ὑπάλληλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μέλους τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ταμείου, ἀναπληρωμένων ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των. Εἰδικῶς ὁ Νομ. Σύμβουλος ἀναπληροῦται ὑπὸ δικηγόρου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

Εἰς τὴν Τεχνικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνατίθενται καὶ αἱ ἀρμοδιότητες τῆς Ἐπιτροπῆς Ἔργων καὶ Ἐπισκευῶν τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ/τος.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ ἀνωτέρου ὑπάλληλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μελῶν τοῦ Δ.Σ., μετέχουν ὡς μέλη ἰσάριθμοι μηχανικοὶ πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, ὁρίζομενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

Χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.

11. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ παρὰ τῷ ΤΣΑΥ λειτουργοῦν Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, αἱ δὲ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων δ καὶ ε τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 10/16 Μαΐου 1958 Β. Δ/τος (περὶ Κανονισμοῦ Διοικητικῆς Ὁργανώσεως τοῦ ΤΣΑΥ) καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 περιέχοντες εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ ὑπάγονται καὶ οἱ μὴ ἀσχοῦντες τὸ ὑγειονομικὸν ἐπάγγελμα πτυχιῶχοι ὑγειονομικοὶ, οἱ ἀπασχολούμενοι ἐπ' ἀμοιβῇ εἰς ἱατρικάς, φαρμακευτικάς καὶ χημικάς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις καὶ Νομικὰ Πρόσωπα πάσης φύσεως, ὑφ' οἷανδήποτε ιδιότητα.

Κατ' ἐξαιρέσιν, δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω τυγχάνοντες, κατὰ τὴν ἐνάρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡσφαλισμένοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίως ἀσφαλίσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελον ζητήσῃ, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ ἢ ὑποία καὶ χωρεῖ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως μηνός, ἀφ' ἧς καὶ διακόπτεται ἡ ἀσφάλισις παρὰ τῷ ἐτέρῳ φορῇ.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4202/1961, (περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων ἐν περιπτώσει μεταβολῆς ασφαλιστικοῦ φορέως), ὡς αὗται ἐκάστοτε ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Ὑγειονομικοὶ μὴ ὑπαχθόντες, μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ, ὡς ἔχοντες ὑπερβῇ τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύνανται νὰ ὑπαχθῶν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου μέχρι τῆς ἀσφαλίσεως των χρόνον ἀσκήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπαγγέλματος, δι' ἐξαγορᾶς, καταβάλλοντες δι' ἑκάστον ἀναγνωριζόμενον μῆνα τὴν εἰσφορὰν τὴν ἰσχύουσαν διὰ τὸν ἐλευθέρως ἀσχοῦντα τὸ ἐπάγγελμα ὑγειονομικὸν κατὰ τὸν χρόνον υποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Τυχόν ἐγγραφέντες καὶ μὴ καταβάλλοντες τὰς ἀσφαλιστικὰς εἰσφορὰς των, κατὰ τὰς προϊσχυούσας διατάξεις, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσφορᾶς ἢ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπολοίπου, τῶν ὑποχρεώσεων των υπολογιζομένων ὡς ἀνωτέρω.

Οὗτοι δύνανται νὰ καταβάλλουν τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλόμενον ποσὸν πρὸς τὸν Κιλῶδον Συντάξεως εἰς 36 ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς δύο ἐν συνεχείᾳ δόσεων, ἀπώλλεται τὸ δικαίωμα τμηματικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ υπολοίπου τῆς ὀφειλῆς, ὅπερ καθίσταται ἀπαιτητὸν ἐξ ὀλοκληρήτου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναπροσαρμόζεται πρὸς τὸ μέχρι τῆς καταβολῆς ποσοστὸν αὐξήσεως τῆς εἰσφορᾶς καὶ ἐπιδαρύνεται διὰ τοῦ νομίμου τόκου, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς ἀπωλείας δικαιώματος τμηματικῆς ἐξοφλήσεως μηνός.

Κατ' ἐξαιρέσιν, οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔχοντες ὑπερβῇ, κατὰ τὴν ἐνάρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ 62ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύνανται νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ, ἔστω καὶ μὴ ἀσχοῦντες τὸ ἐπάγγελμα ἀφ' ὅσον ἀποδείξουν 15ετὴ τολάχιστον ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου καὶ ἐφεξῆς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν τυγχάνουν συνταξιούχοι τοῦ Δημοσίου ἢ οἰουδήποτε Ὁργανισμοῦ κυρίως ἀσφαλίσεως. Προκειμένης τῆς συνταξιοδοτήσεως τούτων ὁ ἀπαιτούμενος κατὰ περίπτωσιν χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως διὰ τὴν ἀπόνομήν αὐτοῖς συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν, τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν δικαιούχων των, μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ὁ δὲ συνολικὸς χρόνος ἀσφαλίσεως διὰ τὴν λόγῳ γήρατος συνταξιοδότησιν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάττω τῆς 15ετίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Κωδ. Νόμου 5945/1934 (περὶ ΤΣΑΥ) ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«3. Χρόνος πλασματικῆς ἀσφαλίσεως, λογιζόμενος διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ ΤΣΑΥ ὡς πραγματικὸς, εἶναι δὲ καὶ ἄνευ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, εἶναι ὁ χρόνος:

α) Ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ειδικότητος τοῦ πτυχιούχου ὑγειονομικοῦ ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν ἀλλοδαπῇ.

β) Καθ' ὃν ὁ ἡσφαλισμένος διετέλεσεν Βουλευτής, Ὑπουργός, Ὑφυπουργός, Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου ἢ Νομάρχης.

γ) Στρατεύσεως, ὡς κληρωτοῦ ἢ ἐφέδρου τοῦ πτυχιούχου Ὑγειονομικοῦ μέχρι δύο (2) ἐτῶν, πρὸ ἢ μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου του.

δ) Ασκήσεως του Υγειονομικού επαγγέλματος εν Δωδεκανήσω από της 1ης Ιανουαρίου 1928 μέχρι και της 31ης Δεκεμβρίου 1946.

ε) Προαιρετικής συνεχίσεως της ασφάλισως, όπου προβλέπεται τοιαύτη.

Ο, κατά την παρούσαν παράγραφον, χρόνος λογίζεται ως εν πραγματική ασφαλίσει υπό την προϋπόθεσιν της εξαγοράς, διά καταβολής δι' έκαστον μήνα της εισφοράς του έλευθέως άσκούντος το επάγγελμα υγειονομικού, της ισχύουσας κατά τον χρόνον έξοφλήσεως της όφειλής.

Όμοίως δύναται να άναγνωρίζεται ως χρόνος πλασματικής ασφάλισως ο χρόνος της μετεκπαιδεύσεως ή άσκήσεως του υγειονομικού επαγγέλματος εις την άλλοδαπην πρό της έγγραφος εις το Ταμείον ή μετά ταύτην και μέχρι δέκα (10) ετών, εν συνόλῳ. Οί άναγνωρίζοντες τον εν λόγω χρόνον υποχρεούνται εις την καταβολήν εισφοράς κατά τὰ εν τῇ προηγούμενῃ περιπτώσει αναφερόμενα.

Χρόνος πραγματικής ή πλασματικής ασφάλισως δι' ὃν δὲν κατεβλήθησαν εισφοραὶ ὑπὸ τοῦ έλευθέως άσκούντος το επάγγελμα υγειονομικού και παρεγρόφη ή σχετική αξίωσις τοῦ Ταμείου, δὲν ὑπολογίζεται ως ασφαλιστέος εκτός εάν ὁ ήσφαλισμένος ή τὰ μέλη της οικογενείας του ήθελον καταβάλει τὰς αναλογούσας μηνιαίας εισφοράς βάσει τοῦ ισχύοντος τῶς ασφαλιστροῦ κατά τον χρόνον της καταβολής, μετά τῶν προαυξήσεων πρό της εισαγωγής της αίτησεως συνταξιοδοτήσεως ενώπιον τοῦ αρμοδίου ὄργάνου τοῦ Ταμείου διά την άπονομήν της παροχής».

*Άρθρον 4.

1. Η παράγραφος 11 τοῦ άρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 και αἱ παράγραφοι 4 και 5 τοῦ άρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περὶ ΤΣΑΥ νομοθεσίας» ως αντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 306/1974 και ήρμηνεύθησαν διά τοῦ τρίτου εδαφίου της παρ. 1 τοῦ άρθρου 6 τοῦ Ν. 102/1975 «περὶ συστάσεως άνασυστάσεως και καταργήσεως θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Υπουργείου Κοιν. Υπηρεσιῶν και ετέρων τινῶν διατάξεων» αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«4. α) Η μηνιαία εισφορά πάντων τῶν ήσφαλισμένων εις τὸ ΤΣΑΥ υγειονομικῶν, διά τὸν Κλάδον Συντάξεως, ὀρίζεται: εις ποσοστὸν ὀκτώ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%) τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ και καταβάλλεται εις τὸ Ταμείον ἐντὺς τοῦ ἐπομένου τοῦ εις ὃν ἀναφέρεται αὕτη μηνός.

Η εισφορά τῶν ὡς ἄνω ήσφαλισμένων, τῶν υπαγομένων εις την ασφάλισιν τοῦ Ταμείου ἀπὸ της ισχύος τοῦ παρόντος, διά τὸς πρώτους ἐξήκοντα (60) μηνῶς ἀπὸ της ἐνάξεως της ασφάλισως τῶν, ὀρίζεται εις ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ.

Προκειμένου περὶ τῶν υπαχθέντων εις την ασφάλισιν τοῦ Ταμείου ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου 1975 και ἐφεξῆς, ή κατά τὰ ἄνωτέρω μειωμένη εισφορά καταβάλλεται ἀπὸ της ισχύος τοῦ παρόντος μέχρι συμπληρώσεως ἐξήκοντα (60) μηνῶν ἀπὸ της ἐνάξεως της ασφάλισως τῶν.

β) Η κατά τὰς διατάξεις της παρούσης παραγράφου εισφορά τῶν έλευθέως άσκούντων τὸ επάγγελμα ήσφαλισμένων τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, προκειμένου δὲ περὶ φαρμακοποιῶν ἰχθύων ἱδρον φαρμακείον παρακρατεῖται παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. και τήν καταβολήν αὐτοῖς της αξίας τῶν χορηγηθέντων φαρμάκων ή προκαταβολής ἐπὶ της αξίας τῶν φαρμάκων και ἀποδίδεται εις τὸ Τ.Σ.Α.Υ. ἐντὺς τοῦ ἐπομένου μηνός μετά ἐναποστικῆς καταστάσεως έχούσης πληρῆ στοιχεία τοῦ ήσφαλισμένου.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποβολῆς ὑπὸ φαρμακοποιῶν λογαριασμῶν εις τὸ Ι.Κ.Α., οὗτοι ὑποχρεούνται εις την ἀπ' εὐθείας καταβολήν της εισφοράς τῶν πρός τὸ Ταμείον.

γ) Δι' αποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν, ἐκδιδόμενων μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., δύναται να ἀνακαθορίζονται τὰ κατὰ τὸ πρῶτον εἶαφίον της παρούσης παραγράφου ποσοστὰ εισφορῶν ὡς και αἱ ἀποδοχαὶ ἐφ' ὃν δὲ ὑπολογίζονται ταῦτα.

Ο κατὰ τὰ ἄνω ἀνακαθορισμός ἐνεργεῖται διά την ἀνέλιξιν της χορηγούμενης ὑπὸ τοῦ Ταμείου πλήρους συντάξεως εις τὸ ὕψος της συντάξεως δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ έχοντος 35ετή ὑπηρεσίαν και ἐφ' ὅσον τὰ, καιτὰ τὰς κειμένας διατάξεις διατιθέμενα πλεονάσματα δὲν ἐπαρκῶν διά την ἄνωτέρω βελτίωσιν.

Η ἄνωτέρω βελτίωσις θὰ πραγματοποιηται τμηματικῶς μέχρι της ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ της ισχύος τοῦ παρόντος ὁλοκληρώσεώς της, λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἀναπροσαρμογῶν, ὡς και τῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπερχομένων.

5. α) Φυσικά ή νομικά πρόσωπα ἀπασχολούντα υγειονομικούς, αἱ ἐπιχειρήσεις ὡς και τὰ νομικά πρόσωπα τὰ νόμῳ ἐξομοιούμενα πρός τὸ Δημόσιον ή ἀπολαύοντα τῶν ἀτελειῶν και προνομίων τούτου ή ἀποτελοῦντα δημοσίαν ἐπιχείρησιν λειτουργοῦσιν χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν, ὑποχρεούνται εις καταβολήν εργοδοτικῆς εισφοράς ἴσης κατὰ ποσοστὸν πρός την ἐκάστοτε ισχύουσαν διά τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ ΙΚΑ ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐκάστοτε ἀποδογῶν τῶν ήσφαλισμένων τοῦ Ταμείου. Διὰ τὸς ἐκμισθους ήσφαλισμένους δι' οὓς δὲν τυγχάνει νόμῳ ἐπιτροπῇ ή ἀπικτις έλευθέως επαγγέλματος ή ὡς ἄνω εισφορά ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδογῶν τῶν, μὴ δυνάμενων να ὑπερβῶν τὸ διά τὸ ΙΚΑ, ισχύον ἄνωτατον ὄριον.

Εἰς τὰς ἀποδοχὰς ὑπολογίζεται πῶν ποσὸν ὅπως καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ εργοδότη ἀσχέτως ἐξήρητμένης ή μὴ τῆσεως πρός τὸ λαμβάνειν την ἀμοιβήν πρόσωπον και ἀνεξαρτήτως πληρωμῆς τούτου κατὰ χρονικὴν μονάδα ή κατ' ἐπίσκεψιν ή ἐπὶ τοῖς ποσοστῶς ή κατ' οἰανδήποτε ἄλλην μορφήν.

6) Οἱ ἄνωτέρω ἐργοδοταὶ ὑποχρεούνται εις παρακράτησιν της κατὰ την παράγραφον 4 τοῦ παρόντος άρθρου εισφοράς τοῦ ήσφαλισμένου ὡς και της κατὰ τὸ προηγούμενον εἶαφίον α τοιαύτης και εις ἀπόδοσιν ταύτης εις τὸ ΤΣΑΥ, ὁμοῦ μετά της θαρνουόσης αὐτοῦς και κατὰ τὸ αὐτὸ εἶαφίον εργοδοτικῆς εισφορᾶς ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός ἀφ' οὗ κατέστησαν ἀπικτιητὴ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαί, μετ' ὀνομαστικῆς καταστάσεως ἐνούσης πλήρη στοιχεῖα τῶν ήσφαλισμένων, τὸ ὕψος τῶν ἀποδογῶν ἐφ' ὃν ὑπολογισθῆσαν αἱ κρατήσεις και ἐργοδοτικαὶ εισφοραί, ὡς και τὸ ποσὸν τούτων κενωρισμένων.

Επιτρέπεται εις τὰ ἐλεγκτικὰ ὄργανα τοῦ ΤΣΑΥ ὅπως διενεργῶν ἐλεγχον τῶν τηρουμένων εἰδβλίων και λοιπῶν στοιχείων τῶν οἰσθήποτε μορφῆς Νομικῶν Προσώπων ή ἐπιχειρήσεων αἰτίνες ἀπασχολοῦν καδ' οἰονδήποτε τρόπον ήσφαλισμένους τοῦ Ταμείου πρός ἐξακρίβωσιν τῶν κατὰ την παρούσαν παράγραφον ὀρίων αὐτοῦ.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 δὲν ἐφαρμόζονται διά τὰς εισφοράς τῶν ήσφαλισμένων τὰς ἀναλογούσας εις τὸ μέγιστον της ισχύος τοῦ παρόντος χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὅσον ήθελον έξοφλήθῃ μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1981.

3. Καθυσπερούμεναι ασφαλιστικαὶ εισφοραὶ κλινικῶν πρός τὸ ΤΣΑΥ προσερχόμεναι ἐκ κρατήσεων και εργοδοτικῶν εισφορῶν, ἀναγόμεναι εις τὸ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 χρονικὸν διάστημα κεραιασιποιοῦμεναι, έξοφλοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 και 4 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. 38/1975, ὀφαιμοζομένων και ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως, ἐφ' ὅσον ήθελον ὑποβληθῇ σχετικὴ αίτησις ἐντὸς ἔτους ἀπὸ της ισχύος τοῦ παρόντος.

Διὰ τὸς ὑπαγεμένους εις την ὡς ἄνω σύμψιν ἐφαρμογήν ἔχουν και αἱ διατάξεις της παρ. 11 τοῦ άρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. 38/1975.

4. Η παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 αντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. α) Δι' αποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., δύ-

ναται να μεταβάλλεται ο τρόπος και η διαδικασία εν γένει της εσβαίωσης και εισπράξεως της εισφοράς εξ ιατροσήμου δια τα παρασκευαζόμενα ή συσκευαζόμενα εν Ελλάδι φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα, τα προοριζόμενα δια την έσωτερικήν κατανάλωσιν.

β) Είς περίπτωσιν εισπράξεως της ως άνω εισφοράς δι' έτικέττας επί υδατογραφημένου χάρτου, δια των αὐτῶν ως άνω αποφάσεων θέλουν όρισθῇ και ο τρόπος επικολλήσεως ταύτης επί των φαρμακευτικῶν ιδιοσκευασμάτων, τὰ της διασέσεως και άκυρώσεως τῶν αποκομμάτων, ως και πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

γ) Είς περίπτωσιν εισπράξεως της άνωτέρω εισφοράς εἰς γράμμα, αὕτη υπολογίζεται εἰς ποσοτὸν ἐξ και ἡμῖς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6,5%) ἐπὶ της χονδρικής τιμῆς πωλήσεως τῶν φαρμακευτικῶν ιδιοσκευασμάτων και καταβάλλεται ὑπὸ τῶν υποχρέων φαρμακευτικῶν ἐπιχειρήσεων βάσει καταστάσεως ἔχουσας τὴν έννοιαν ὑπευθύνου δηλώσεως περὶ τῶν διατεθέντων πρὸς πώλησιν φαρμακευτικῶν ιδιοσκευασμάτων.

Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην καταχωροῦνται ἀριθμητικῶς τὰ ἐκδοθέντα τιμολόγια ἑκάστου μηνὸς και ἡ συνολικὴ τιμὴ πωλήσεως τῶν εἰς αὐτὰ περιλαμβανομένων φαρμακευτικῶν ιδιοσκευασμάτων τῶν ὑποκειμένων, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, εἰς εισφοράν.

Ἡ άνωτέρω κατάσταση ὑποβάλλεται εἰς τὸ Τ.Σ.Α.Υ. ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπομένου ἀπὸ της ἐκδόσεως τῶν τιμολογίων μηνός, ἐπὶ σφιδᾶ ἁμέσου καταβολῆς τοῖς μετρητοῖς της ἀντιστοίχου ὁρείλης.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποβολῆς ἢ μὴ ἐμπροσθέντος ὑποβολῆς της κατὰ τὰ άνωτέρω καταστάσεως, δύνανται δι' αποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑΥ, νὰ ἐπιβληθῶν εἰς ὑπόχρεον δι' ἐς ἅπαξ ποσοῦ, ἀνερχομένου μέχρι ποσοτοῦ ἐκ 10% της εισφοράς δι' ἣν δὲν ὑπεβλήθη κατάσταση, ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

Τὸ Τ.Σ.Α.Υ. δικαιούται ὅπως δια τῶν ἀρμοδίων ὁργάνων αὐτοῦ διενεργῇ ἔλεγχον ἀπάντων τῶν τηρουμένων ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων διδλίων και τιμολογίων πρὸς διαπίστωσιν τῶν πράγματι κατὰ μῆνα γενομένων πωλήσεων και της ἀναλογιστικῆς εἰς ταύτας εισφοράς, οἱ δὲ ὑπόχρεοι ὁρεῖλουν νὰ παρέχουν πᾶσαν διευκόλυνσιν και πληροφορίαν δια τὴν ἀπρόσκοπον και ἀντικειμενικὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔλεγχου.

Ὁ άνωτέρω ἔλεγχος δύνανται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑΥ, νὰ ἀνατίθεται κατὰ περίπτωσιν και εἰς τὸ Σῶμα Ὁρκωτῶν Λογιστῶν, ἑαπάναις τοῦ Ταμείου.

Αἱ τυχόν προκύπτουσαι διαφοραὶ μετὰ τῶν ἐλεγκτικῶν ὁργάνων τοῦ ΤΣΑΥ και τῶν φαρμακευτικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ἀφορώσαι τὸ ποσὸν της ὁρείλουμένης εισφοράς ἐπιλύνονται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὁποῖου καλεῖται προηγουμένως ὅπως ἐκθέσῃ ἐγγράφως τὰς ἀπόψεις της ἢ φαρμακευτικὴ ἐπιχείρησις.

Ἐν περιπτώσει ἐμπροσθέντος καταβολῆς τοῦ ὁρείλουμένου ποσοῦ εισφοράς αὕτη ἐπιβαρύνεται δια τοῦ νόμιμου τόκου, ἐὰν δὲ ἡ καθυστέρησις ὑπερβῇ τὸ τρίμηνον αὕτη βαρύνεται και δια προσθέτου τέλους ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) δι' ἑκάστου μηνός, τοῦ ὑποχρέου εὐθινομένου και κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 375 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

δ) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν υπολογισμοῦ της εισφοράς ἐξ ιατροσήμου φαρμακευτικῶν ιδιοσκευασμάτων, περὶ της ἢ παρούσα παράγραφος οὐδὲν ποσὸν ἐκπίπτει συντελεστῆς ἐκπτώσεως τινος.

ε) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., ἐγκρινόμενων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύνανται νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τοῦς ὑποχρέους πρὸς ἀπόδοσιν της εισφοράς ἰατροσήμου ἐπὶ τῶν παραγομένων ἢ κατασκευαζόμενων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ φαρμακευτικῶν ιδιοσκευασμάτων ἐγγύησις Τραπεζῆς ἢς τὸ ποσὸν ὁρίζεται δια τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων. Τοῦτο ἰσχύει και δια τὴν περίπτωσιν χορηγήσεως ἰατροσήμου ἢ ἄλλων ἐξῆς ἐπὶ πιστώσει.

στ) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύνανται νὰ ἐκχωροῦνται τῶν κατὰ τὰς ἐδάρια β και γ τρόπων καταβολῆς

της εισφοράς ἰατροσήμου φαρμακευτικῆς ἐπιχειρήσεις δια τὰ ὑπ' αὐτῶν παρασκευαζόμενα ἢ συσκευαζόμενα ἐν Ελλάδι φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα, ἰσχυρόμενα ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὴν ἐπικύλησιν ἰατροσήμου ὀναλόγου ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ιδιοσκευασμάτων».

5. Αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 86/1967 «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν καταβολὴν και ἀπόδοσιν εισφορῶν εἰς Ὁργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως» ως τροποποιηθεῖσαι ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται και ἐπὶ τοῦ ΤΣΑΥ.

* Ἄρθρον 5.

1. Αἱ παράγραφοι 1 και 2 τοῦ ἄρθρου 80 και τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934, ως ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως ἀντικαθίστανται οὕτω:

α1. Συντάξεως λόγῳ γήρατος δικαιούται ὁ ἡσφαλισμένος, ὁ ἐξερχόμενος της ἀσφαλίσεως και ἔχων συμπληρώσει:

α) 35ετὴ χρόνον ἀσφαλίσεως, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας.

β) 30ετὴ χρόνον ἀσφαλίσεως και τὸ 59ον ἔτος της ἡλικίας του.

γ) 15ετὴ χρόνον ἀσφαλίσεως και τὸ 64ον ἔτος της ἡλικίας του, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων ἡσφαλισμένων τὸ 58ον ἔτος της ἡλικίας.

Εἰς ἀπάσας τὰς άνωτέρω περιπτώσεις ἀπαιτεῖται 15ετὴς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως, ὑπολογιζόμενος ἀπὸ της ἡμερομηνίας καταβολῆς ἢ συμπληρώσεως τοῦ δικαιώματος ἐνταφίσεως».

2. Εἰδικαὶ διατάξεις προβλέπονται μειωμένας χρονικὰς προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως, δὲν θίγονται δια τοῦ παρόντος.

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4111/1960 «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑγειονομικῶν Συλλόγων Ἱατρικῶν και Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελματιῶν, Ἀσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, Φαρμάκων κλπ.» διατάξεις ἀντικαθίσταται οὕτω:

α3. Διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως λόγῳ ἀνικανότητος ἢ θανάτου ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις πενταετοῦς τοῦλάχιστον χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως ὑπὸ τοῦ μετόχου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ βιαίου συμβάντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, ὅποτε δὲν ἀπαιτεῖται χρόνος ἀναμονῆς».

4. Συντάξεως λόγῳ θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου δικαιούνται τὰ ἄρρενα ἄγαμα τέκνα ως και οἱ ἄρρενες ἄγαμοι ἀδελφοὶ και μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους της ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον:

α) Δὲν ὑπερέβησαν τὸ 25ον ἔτος της ἡλικίας των και φοιτοῦν πραγματικῶς εἰς Σχολὰς Μέσης, Ἀνωτέρας ἢ Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἀσχοῦν ἐπάγγελμα ἢ δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ ἰδίας ἐργασίας ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ΝΠΔΔ ἢ οἰουδήποτε φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

β) Κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου εἶναι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, κατέστησαν δὲ ἀνίκανοι πρὸ της συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους της ἡλικίας των ἢ διαρκούσης της, κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, φοιτήσεως των και εὐρίσκονται ἐν ἐνδείᾳ.

Ἡ συνταξιοδοτήσις των ως άνω προσώπων διαρκεῖ δι' ὅσον χρόνον ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμεναι αἱ άνωτέρω προϋποθέσεις.

5. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 ἀντικαθίσταται ως ἐξῆς:

α1. Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα δὲν ὑπὸκειται εἰς παραγραφήν».

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3, 4 και 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν και ἐπὶ τῶν πρὸ της ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπικύουσιν ἀσφαλιστικῶν περιπτώσεων, ἔστω και ἂν ἐξεδόθησαν ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. ἢ δὲ σύνταξις ἀρchetαι ἀπὸ της πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός ἀπὸ της ὑποβολῆς της αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον πληροῦνται και αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις.

7. Ἐν περιπτώσει διακοπῆς της συντάξεως ἢ ἀπωλείας τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος τὸ καταβληθέν ποσὸν ἀπὸ

της ήμερομηνίας καθ' ην επήλθεν ή διακοπή ή ή απόλεια της συντάξεως, μέχρι του τέλους του εις όν αναφέρεται αυτή μηνός, δεν αναζητείται.

8. Έν περιπτώσει απόλειας, έξ οιασδήποτε αίτίας, του συνταξιοδοτικού δικαιώματος δικαιούχου τινός προσώπου, το ποσοστόν της συντάξεως των λοιπών συνταξιοδοτούμενων προσώπων αναπροσαρμόζεται αναλόγως από της πρώτης του επομένου μηνός.

*Άρθρον 6.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 26 και το άρθρον 37 του Ν.Δ. 3348/1955 αντικαθίστανται ως εξής:

«Έν περιπτώσει υπάρξεως όφειλής δεν εισάγεται ενώπιον του άρμοδίου όργάνου του Ταμείου οιαδήποτε αίτησις παροχής εάν προηγουμένως δεν έχουν εξοφληθή πάσαι αι ασφαλιστικά και λοιπά υποχρεώσεις του ήσφαλισμένου, αι προερχόμεναι έξ οιασδήποτε μορφής εισφορών ή έξ ιατροσήμου ως και εκ πάσης φύσεως δικαιωμάτων του Τ.Σ.Α.Υ., μετά των προσθέτων επιβαρύνσεων.

Έπι συνταξιοδοτικής παροχής ή καταβολή της συντάξεως δεν δύνανται να ανατρέξουν εις χρόνον προγενέστερον της πρώτης του μηνός του επομένου εκείνου καθ' όν εγένετο ή εξοφλησις πάσης όφειλής του ήσφαλισμένου προς το Ταμειον.

Κατ' εξαίρεσιν είναι δυνατή ή άπονομή της συντάξεως και πρό της ήμερομηνίας εξοφλήσεως των όφειλών του ήσφαλισμένου, εάν το σύνολον της κυρίας όφειλής δεν υπερβαίνει ποσόν άντιστοιχούν εις το σύνολον δώδεκα (12) μηνιαίων εισφορών, προβλεπομένων δια τους Κλάδους Συντάξεως και Άσθενείας του έλευνδέρως ασκούντος το επάγγελμα ύγειονομικού. Έν τη περιπτώσει ταύτη το όφειλόμενον ποσόν συμψηφίζεται με το ποσόν των πρώτων συντάξεων ή και έτέρων παροχών του Κλάδου Συντάξεων».

2. Το άρθρον 57 του Κωδ. Νόμου 5945/1934 ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ούτω:

α1. Άσκησις επαγγέλματος υπό συνταξιούχου του ΤΣΑΥ ύγειονομικού, δεν επιτρέπεται, εξαίρεσει των φαρμακοποιών των συνταξιοδοτούμενων κατά τας διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 6441/1935 ως αύται έτροποποιήθησαν υπό της παρ. 2 του άρθρου 4 του Α.Ν. 517/1968.

2. Εις περιπτώσιν άσκήσεως επαγγέλματος άνευ διακοπής της συνταξιοδοτήσεως αι καταβληθείσαι συντάξεις του άντιστοίχου χρονικού διαστήματος επιστρέφονται εντόκως.

3. Δεν θεωρείται ως άσκησις επαγγέλματος ή συμμετοχή εις ιατρικά συμβούλια.

4. Κατ' εξαίρεσιν ή σύνταξις λόγω γήρατος δεν διακόπτεται προκειμένου περί ιατρών προσλαμβανομένων εις ιαματικά πηγάς δια να παράσχουν εποχιακώς τας υπηρεσίας των, έφ' όσον δεν καθίσταται δυνατή ή πλήρωσις των άντιστοιχών θέσεων υπό έν ενεργεία ιατρών.

Έπι των άποδοχών των ούτω κατ' εξαίρεσιν ασκούντων το επάγγελμα καθ' έκαστην λουτρικήν περίοδον, δεν διενεργείται κράτησις ύπέρ του ΤΣΑΥ, ούδε αναγνωρίζεται ως συντάξιμος ό αντίστοιχος χρόνος».

3. Το άρθρον 90 του Κ.Ν. 5945/1934 ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ούτω:

α'Άρθρον 90.

1. Η χήρα (χήρος) σύζυγος δεν δικαιούται συντάξεως εάν ό θάνατος επήλθεν εντός έτους προκειμένου περί γάμου τελεσθέντος υπό έν ενεργεία ήσφαλισμένου ή διετίας προκειμένου περί γάμου τελεσθέντος υπό συνταξιούχου λόγω γήρατος ή αναπηρίας. έκτός εάν:

α) Ο θάνατος επήλθεν εκ βιαίου συμβάντος κατά την εκτέλεσιν του καθήκοντος.

β) Υφισταμένου του γάμου έγεννήθη ή ένομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Η σύζυγος κατά την χρονολογίαν του θανάτου εύρίσκεται εις κατάσταση έγκυμοσύνης και εκ ταύτης γεννηθή ζών τέκνον.

2. Η σύνταξις απόλλυται εάν ή χήρα σύζυγος ή ή χήρα μήτηρ ή ό χήρος σύζυγος ή ό χήρος πατήρ ή το θήλυ τέκνον ή ή αδελφή ή το άγαμον άρρεν τέκνον ή ό άγαμος αδελφός συνήψε γάμον κατά το ήμεδαπόν ή το άλλοδαπόν δίκαιον.

3. Η σύνταξις λόγω θανάτου ήσφαλισμένης ή άμέσου συνταξιούχου χορηγείται εις τον χήρον σύζυγον, έφ' όσον ούτος είναι ένδεής και άνίκανος προς έργασίαν. Η άνίκανότης διαπιστούται παρά της Υγειονομικής Έπιτροπής του Τ.Σ.Α.Υ.».

4. Συντάξεως δικαιούται ή διαζευχθείσα ύπαιτιότητι του συζύγου ή κοινή ύπαιτιότητι θυγάτηρ αποδιδώσαντος ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου ως και εκείνη δι' ήν ή περί διαζυγίου δίκη διεκόπη διαίως συνεπεία θανάτου του άνδρός, έφ' όσον εύρίσκεται έν ένδεεία και κρίνεται άνίκανος προς έργασίαν παρά της Υγειονομικής Έπιτροπής του Ταμείου.

5. Το έδάριον β της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Κ.Ν. 5945/1934 ως αντικατεστάθη υπό της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 4111/1960, αντικαθίσταται ούτω:

αβ) Τέκνα του μετόχου είναι τα νόμιμα, τα νομιμοποιηθέντα, αναγνωρισθέντα και υιοθετηθέντα, ών ή υιοθεσία έλαβε χώραν έν τούλάχιστον έτος πρό του θανάτου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου, επί ήσφαλισμένης δε ή συνταξιούχου και τα φυσικά αυτής τέκνα».

Έπι θανάτου του υιοθετησαντος ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου, επελθόντος πρό της έναρξεως ισχύος του παρόντος Νόμου, δημιουργείται συνταξιοδοτικόν δικαίωμα δια τα υιοθετηθέντα τέκνα έφ' όσον ή υιοθεσία συνετελέσθη έξ (6) τούλάχιστον μηνας πρό του θανάτου του υιοθετησαντος και συντρέχουν αι λοιπά νόμιμα προϋποθέσεις. Πρός άσκησιν του κατά την παρούσαν περίπτωσιν δικαιώματος απαιτείται ή ύποβολή αίτησεως εντός έτους από της έναρξεως ισχύος του παρόντος Νόμου, αι οικονομικά δε συνέπεται έπέρχονται από της ύποβολής της αίτησεως.

*Άρθρον 7.

1. Το άρθρον 90α του Κωδ. Νόμου 5945/1934, το άρθρον 17 του Ν.Δ. 3348/1955 ως και τα άρθρα 2 και 5 παραγράφου 2 του Ν.Δ. 306/1974, αντικαθίστανται ως ακόλουθως:

«Τό ποσόν της υπό του Τ.Σ.Α.Υ. χορηγούμενης μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος ή αναπηρίας δια τους κατά τας κειμένas διατάξεις θεμελιούντας δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως, αποτελείται εκ βασικού ποσού, όριζομένου έκαστος κατά την έν παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 306/1974 διαδικασία, δια τους έχοντας 25ετή συνολικόν χρόνον άσφαλίσεως και εκ προταξήσεων εκ ποσοστού 6% επί του κατά τα άνωτέρω βασικού ποσού δι' έκαστον επί πλέον έτος άσφαλίσεως μέχρι και 40 έτών.

Δι' άποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών εκδομένης μετά γνώμην του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ. δύναται να όρίζεται ότι αι κατά τα άνωτέρω προταξήσεις δεν θά χορηγούνται δια χρόνον άσφαλίσεως πέραν των 35 έτών».

2. Το προκύπτον καθ' έκαστον οικονομικόν έτος πλεόνασμα του Κλάδου Συντάξεων του Τ.Σ.Α.Υ., μετ' άφαιρέσιν ποσοστού μέχρι 20% δια την διατήρησιν αποθεματικού ίσου τούλάχιστον προς το σκέλος των δαπανών μιζς οικονομικής χρήσεως, διατίθεται δια την βελτίωσιν των συνταξιοδοτικών παροχών, μετ' άπόφασιν του Δ.Σ. του Ταμείου. έγκρινομένην υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

Η διατάξις της παρούσης παραγράφου ισχύει και δια το οικονομικόν έτος 1979.

3. Πάσα μεταβολή ως προς το ύψος των παροχών άρχεται από της ισχύος του παρόντος νόμου, επί γενέσεως δε συνταξιοδοτικού δικαιώματος από της ύποβολής της σχετικής αίτησεως εις το Ταμειον, κατά τας κειμένas διατάξεις.

Συντάξεις άπονεμηθείσαι βάσει των πρό της ισχύος του παρόντος κειμένων διατάξεων δεν θίγονται, δια των έπέρχο-

μένων υπό του παρόντος νόμου μεταβολών ως προς την θεμελίωσιν του δικαιώματός των.

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 306/1974, αντικαθίσταται ούτω:

«3. Αι αποφάσεις του Δ.Σ. του Ταμείου περί άπονομής συντάξεως λόγω γήρατος ή αναπηρίας ανακοινούνται κατά μήνα εις το Ύπουργείον Κοινωνικών Υπηρεσιών προκειμένου τούτο να προβή εις την ανάκλησιν της άδείας άσκήσεως του ύγειο-νομικού επαγγέλματος».

5. Το άρθρον 25 του Ν.Δ. 3348/1955 ως συνεπληρώθη, υπό της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 306/1974, αντικαθίσταται ως έξης:

«1. Εις τούς λόγω γήρατος συνταξιοδοτούμενους το πρώτον και έξερχόμενους του επαγγέλματος ήσφαλισμένους χορηγείται εκτός της κεκαυονισμένης συντάξεως και έκτακτος οικονομική ένίσχυσις ίση προς το ποσόν των 3 μηνιαίων συντάξεων λόγω γήρατος.

Έν περιπτώσει θανάτου του ήσφαλισμένου ή ως άνω οικο-νομική ένίσχυσις παρέχεται εις την οικογένειαν αυτού.

2. Εις περίπτωσιν θανάτου άμέσου ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου, χορηγούνται έξοδα κηδείας ών το ποσόν όρίζεται ίσον προς το έκάστοτε ύψος δύο μηνιαίων συντάξεων, λόγω γήρατος δια 35 έτη άσφαλίσεως, το ήμισυ δέ τούτου έν περι-πτώσει θανάτου μέλους της οικογενείας των έφ' όσον θά έδικαιούτο συντάξεως ή έλάμβανε τοιαύτην.

Τά έξοδα κηδείας καταβάλλονται εις τόν έπιζώντα σύ-ζυγον, έν έλλείψει δέ τούτου εις τόν πράγματι έπιληφθέντα και διενεργήσαντα την κηδείαν, έφ' όσον δέν δικαιούνται τοι-ούτων έξ άλλης πηγής, όποτε καταβάλλεται ή διαφορά».

6. Τα υπό των διατάξεων των άρθρων 66 και 67 του Κ.Ν. 5945/1934, ως άυτα: έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, προ-βλεπόμενα μηνιαία βοηθήματα, τύπου συντάξεως, δύνανται να χορηγούνται: και δια πλείονα του ένός έτη.

Το ύψος του μηνιαίου βοηθήματος όρίζεται εις το ήμισυ του έκάστοτε βασικού ποσού της συντάξεως λόγω γήρατος.

7. Εις τούς συνταξιούχους και βοηθηματούχους του Τα-μείου, τούς δικαιουμένους συντάξεως ή βοηθήματος κατά την 30ήν Ιουνίου έκάστου έτους, καταβάλλεται μετά της συντάξεως του μηνός Ιουλίου ήμισια σύνταξις ή βοηθήμα-ώς έπίδομα άδείας, έφ' όσον δι' ήτιολογημένης άποφάσεως του Δ.Σ. του Ταμείου διαπιστούται ή οικονομική δυνατότης δια την καταβολήν του έν λόγω έπίδοματος.

8.α) Ήσφαλισμένοι του ΤΣΑΥ μη ύπαγόμενοι εις έτερον φορέα κυρίας άσφαλίσεως ή το Δημόσιον, δικαιούνται προσω-ξήσεως της έκάστοτε καταβαλλομένης αύτοίς συντάξεως έφ' όσον ή ύβελον βηλώσει έντός διετίας από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος ότι έπιθυμούν την ύπαγωγή των εις την τοιαύτην ρύθμισιν.

Της αύτης ως άνω προσωξήσεως δικαιούνται και οι ύπαγό-μενοι εις έτερον φορέα κυρίας άσφαλίσεως ή το Δημόσιον έφ' όσον διακοπεί ή παρ' αύτοίς άσφάλισις των ή άποχωρήσουν εκ της θέσεως των χωρίς να δικαιωθούν συντάξεως και δηλώ-σουν εις το ΤΣΑΥ έντός έτους από της διακοπής ή της άπο-χωρήσεως των ότι έπιθυμούν την ύπαγωγήν των εις την ως άνω ρύθμισιν.

Έπι άσφαλιζομένων εις το ΤΣΑΥ μετά την έναρξιν ισχύος του παρόντος Νόμου και μη ύπαγομένων εις έτερον φορέα κυ-ρίως άσφαλίσεως ή το Δημόσιον ή κατά τά άνωτέρω δήλωσις περί ύπαγωγής εις τας διατάξεις της παρούσης παραγράφου υποβάλλεται έντός δύο (2) έτών από της έγγραφής των εις το Ταμείον άλλως έντός έτους από της διακοπής της άσφα-λίσεως ή άποχωρήσεως εκ της θέσεως των.

Κατά πάσαν περίπτωσιν οι άνωτέρω ύποχρεούνται εις την καταβολήν των εισφορών και δια τόν προηγούμενον χρόνον καθ' όν έξήρουντο της άσφαλίσεως βάσει του άσφαλιστρού του ισχύοντος κατά τόν χρόνον της καταβολής.

6) Οι άνωτέρω ύποχρεούνται εις την καταβολήν προς το ΤΣΑΥ μηνιαίας εισφοράς ύπολογιζομένης εις ποσοστόν 3% επί του έκάστοτε βασικού μισθού δημοσίου πολιτικού υπαλλή-λου επί βαθμώ 2ω, οι έξ αύτών δέ έμμισθοι δι' ούς δέν τυγ-

χάνει νόμο έπιτρεπτή και ή έλευθέρα άσκήσις του επαγγέλμα-τος, ύποχρεούνται εις την καταβολήν του ήμισους της ως άνω εισφοράς.

Η έν λόγω εισφορά καταβάλλεται εις το Ταμείον κατά τά έκάστοτε προβλεπόμενα δι' εισφοράς του Κλάδου Συντάξεως, έν περιπτώσει δέ καθυστερήσεως αναπροσαρμόζεται ως προς το ύψος αύτης το ισχύον κατά τόν χρόνον της καταβολής, έπι-βαρυνόμενη άια δια των έκάστοτε προσθέτων, έπιβαρύνσεων των προβλεπομένων δια τόν Κλάδον Συντάξεως.

Εις περίπτωσιν καθ' ήν πρόσωπόν τι εκ των έν τώ προη-γουμένω έδαφίω άναφερομένων ήθελε τύχει συντάξεως παρ' έτέρου φορέως ή παρ' του Δημοσίου έπιστρέφονται αύτῶ από-κως αι καταβληθείσαι εισφοραί.

γ) Δικαίωμα δια την άπονομήν της κατά το έδαφιον α της παρούσης παραγράφου προσωξήσεως έχουν οι λαμβάνοντες το πρώτον σύνταξιν λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου από 1ης Ιανουαρίου 1982 και έφεξης, ως ακολουθώς:

α) Από 1.1.1982 ποσοστό, 15% επί της έκάστοτε κατα-βαλλομένης αύτοίς συντάξεως.

β) Από 1.1.1983 το ως άνω ποσοστόν προσωξάνεται: κατά 2,5% κατ' έτος, μέχρι συμπληρώσεως άνωτάτου ποσο-στού προσωξήσεως 25%.

δ) Οι δικαιούχοι των άνωτέρω προσώπων δικαιούνται της προσωξήσεως έφ' όσον ο ήσφαλισμένος θά έδικαιούτο ή ο συν-ταξιούχος έλάμβανε την ως άνω προσωξήσιν, το ποσοστόν δέ της προσωξήσεως κατανέμεται κατά τά έκάστοτε ισχύοντα δια τόν Κλάδον Συντάξεως του Ταμείου.

Κατά πάσαν περίπτωσιν άπονομής της προσωξήσεως άπαι-τείται ή έξόφλησις των όφειλών έξ εισφορών κατά τά ισχύον-τα δια τόν Κλάδον Συντάξεως του Ταμείου.

ε) Δι' άποφάσεων του Ύπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών εκδιδομένων μετά γνώμη του Δ.Σ. του ΤΣΑΥ, δύναται να άνακαθορίζηται το κατά το έδαφιον β της παρούσης παρα-γράφου ποσοστόν εισφοράς και να ρυθμίζεται πάα λεπτομέρεια άναγκία δια την άπονομήν της προσωξήσεως και τά δικαι-ούμενα ταύτης πρόσωπα.

*Άρθρον 8.

Εις την άσφάλισιν του Κλάδου Προνοίας του Τ.Σ.Α.Υ. ύπάγονται και οι έν ενεργεία κτηνίατροι, οι ήσφαλισμένοι εις τόν Κλάδον Συντάξεως, δύναμενοι να άναγνωρίσουν δι' έξα-γοράς χρόνον προϋπηρεσίας μέχρι 30 έτών πρό του έτους 1978, κατά τας διατάξεις του ύπ' αριθ. 211/1965 Β. Δ/τος περί συστάσεως Κλάδου Προνοίας παρ' τῷ Τ.Σ.Α. Υ.» ως έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

Η έξόφλησις της όφειλής του κατά τά άνωτέρω άναγνω-ριζόμενου χρόνου γίνεται έντός διετίας άνευ προσθέτων έπι-βαρύνσεων.

Εις τούς δι' οίονδήποτε λόγον έξερχόμενους έντός διετίας από της ισχύος του παρόντος και μη πληρουντας τας προϋπο-θέσεις δια την θεμελίωσιν δικαιώματος παροχής εκ του Κλά-δου Προνοίας, έπιστρέφονται απόκως αι προς τόν Κλάδον τούτον γενόμεναι καταβολαί.

*Άρθρον 9.

1. Αι κατά την δημοσίευσιν του παρόντος ήσφαλισμένοι εις το ΤΣΑΥ μαιαι έξακολουθούν ύπαγόμεναι εις την άσφάλισιν αύτου, εκτός εάν ήθελον αίτησει, έντός έτους από της ισχύος του παρόντος, την διαγραφήν των έξ αύτου.

Έν τη περιπτώσει ταύτη αι γενόμεναι πάσης φύσεως κατα-βολαί έπιστρέφονται έντόκως προς 4% έτησίως.

2. Η δαπάνη των μέχρι της ισχύος του παρόντος, κατα-βαλλομένων συντάξεων βαρύνει του λοιπού τόν Κλάδον Συν-τάξεως του ΤΣΑΥ, συγχωνευμένου του ειδικού λογαριασμού μαιών εις τόν Κλάδον Συντάξεως του Ταμείου.

3. Η μηνιαία εισφορά των ήσφαλισμένων μαιών όρίζεται εις το ήμισυ της έκάστοτε προβλεπομένης τοιαύτης δια τούς έλευ-θέτως άσκούντας το επαγγελμα ύγειονομικούς. Έν περιπτώ-σει κατοχής έμμισθου θέσεως, ή αύτη εισφορά παρακρατείται

ὕπὸ τῆς μετ' οὐδότητος ἀρχῆς καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Τ.Σ.Α.Υ. ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀφ' οὗ κατέστησαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαί.

4. Ἡ συντάξις λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας τῶν μαζῶν, καθορίζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐκάστοτε βασικῆς συντάξεως τῶν ἡσφαλισμένων ὑγειονομικῶν προσαυξανομένου τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ διὰ τὸν πέραν τῆς 25ετίας χρόνον κατὰ τὸ ποσοστὸν τὸ ὀριζόμενον διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους ὑγειονομικούς.

5. Αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προϋποθέσεων συνταξιοδότησεως τῶν ἡσφαλισμένων ὑγειονομικῶν, αἱ τοιαῦται περὶ δικαιουμένων συντάξεως προσώπων, ὡς καὶ αἱ περὶ ποσοστῶν συντάξεως τῶν δικαιούχων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἡσφαλισμένων μαζῶν.

* Ἀρθρον 10.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις δανείου ἐκ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους αὐτοῦ δι' ἐγκαταστάσιν ἐγκαταστάσιν τῶν.

Τὸ ὕψος τοῦ δανείου, αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως, ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως, τὸ ἐπιτόκιον, αἱ παρεχόμεναι ἐγγυήσεις ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., δύναται τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον νὰ ἐξαίρεσθῃ τοῦ ἐλέγχου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3329/1955 «περὶ συστάσεως Σώματος Ὁρκωτῶν Λογιστῶν» ὡς αὐτὰ ἐτροποποιήθησαν μετ' ἀνεστέρως.

* Ἀρθρον 11.

1. Ὁ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 443/1964 Β. Δ./τος «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀπὸ 18-3/14.4.1956 Β. Δ./τος «περὶ τοῦ τρόπου ὀργάνωσεως καὶ παροχῆς ἱατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειοκομικῆς περίθαλψεως εἰς τοὺς μετόχους τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. κλπ.» συσταθεῖς καὶ λειτουργῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ τοῦ Κλάδος διὰ τὴν παροχὴν ἱατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειοκομικῆς περίθαλψεως, καλούμενος ἐφεξῆς «Κλάδος Ἀσθενείας» παρέχει πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ προμνησθέντος ὑπ' ἀριθ. 443/1964 Β. Δ./τος ὀριζομένων παροχῶν καί:

α) Ἐξωνοσοκομειοκομικὴν περίθαλψιν, συνισταμένην εἰς ἱατρικὴν, ὀδοντιατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν τοιαύτην, παρακλινικὰς ἐξετάσεις, ἐιδικὰς θεωρήσεις καὶ προδέσεις.

β) Νοσηλείαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

2. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ λογιστικὴ αὐτοτέλεια τοῦ Κλάδος Ἀσθενείας διατηρεῖται.

* Ἀρθρον 12.

1. Τῶν, κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ παρόντος, παροχῶν δικαιούνται οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι αὐτοῦ, οἱ συνταξιούχοι ἀμφοτέρων τῶν ἐν λόγῳ κατηγοριῶν, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν πάντων τῶν ὡς ἄνω προσώπων.

Ὁμοίως δικαιούνται τῶν ὡς ἄνω παροχῶν ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 443/1964 Β. Δ./τος ὀριζομένων τοιούτων αἱ, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξῃ ἡσφαλισμέναι γυναῖκες, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἐπὶ δὲ καὶ οἱ λαμβάνοντες μνηνίστιον ἐοίδημα τύπου συντάξεως.

2. Ὡς μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων λογίζονται τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, δικαιούμενα συντάξεως πρόσωπα, ἐπὶ δὲ καὶ οἱ συντηρούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐγγράμου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἐνδεεῖς γονεῖς αὐτοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει συμπτώσεως ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ ἰδιοτήτων συνεπαγομένων ἄμεσον καὶ ἔμμεσον ἀσφάλειαν, διὰ τὴν παροχὴν ὑγειονομικῆς περίθαλψεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον ἡ ἄμεσος τοιαύτη.

Ἐν περιπτώσει συμπτώσεως τῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένου καὶ συνταξιούχου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον ἡ ἰδιότης τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένου.

4. Ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς προσώπου τινὸς εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κλάδος Ἀσθενείας τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. καταργεῖται πᾶσα κράτησις ὑπὲρ ἐτέρων Ἀσφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν διὰ παροχὰς εἰς εἶδος καὶ χρῆμα τοῦ αὐτοῦ Κλάδος, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμερομηνίας διαγραφῆς τῶν ἐκ τοῦ ἐτέρου φορέως δικαιούνται παροχῶν ἀσθενείας ἐκ τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., ἐφ' ὅσον συντρέχουν καὶ αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις.

Εἰδικῶς, διὰ τὴν ἐξαίρεσιν κατηγοριῶν προσώπων ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ὑγειονομικῶν καὶ μαζῶν διὰ παροχὰς εἰς χρῆμα, ἀπαιτεῖται ἡ ἐκδοσις ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Κ.Α.

* Ἀρθρον 13.

1. Ἐξαίρουνται τῆς ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου παρεχομένης περιθάλψεως, ὡς καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 443/1964 Β.Δ. ὀριζομένης τοιαύτης, οἱ ὑποχρεωτικῶς ἡσφαλισμένοι εἰς ἐτέρους φορεῖς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως παρέχοντας ὑγειονομικὴν περίθαλψιν ὡς καὶ οἱ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τοῦ Δημοσίου ὑπαγόμενοι, ἐπὶ δὲ οἱ μόνιμοι φαρμακοποιοὶ τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 «περὶ ὀργάνωσεως τῆς ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως» ὡς ἔχοντες τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Δημοσίου ἢ οἰουδήποτε φορέως Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως. Οὗτοι δύνανται νὰ αἰτήσωνται τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἐκ τῆς ἐτέρας ἀσφαλίσεως καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κλάδος Ἀσθενείας τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., ἐφαρμοζομένης ἐν προκειμένῳ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως».

Τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα, τὰ δυνάμενα κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις νὰ ὑπάγωνται καὶ εἰς ἐτερον φορέα διὰ παροχὰς ὑγειονομικῆς περίθαλψεως, δύνανται νὰ ἐπιλέγουν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. ἢ τοῦ ἐτέρου φορέως μετὰ διετίαν τοῦλάχιστον ἀπὸ ἐκάστης προηγούμενης ἐπιλογῆς.

2. Δὲν δικαιούνται παροχῶν ὑγειονομικῆς περίθαλψεως παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α.Υ.:

α) Οἱ μὴ συμπληρώσαντες ἐξ (6) τοῦλάχιστον μηνῶν συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς.

β) Οἱ μὴ ἔχοντες ἐξοφλήσει τὰς πρὸς τὸ Τ.Σ.Α.Υ. ἀσφαλιστικὰς ὑποχρεώσεις τῶν πρὸς τοὺς Κλάδος Ἀσθενείας καὶ Συντάξεως, τὰς ἀντιστοιχοῦσας εἰς τὸν μέχρι τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ προηγούμενου τῆς ἐπελεύσεως τῆς νόσου ἢ τῆς θεωρήσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, ἡμερολογιακοῦ ἔτους, χρόνον ἀσφαλίσεως τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

* Ἀρθρον 14.

1. Πάντες οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὸν Κλάδος Ἀσθενείας τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν μηνιαίας εἰσφορᾶς, κατὰ τὰς ἐιδικώτερον κατωτέρω ὀριζόμενας:

α) Οἱ ἐλευθέρως ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα, εἰς εἰσφορὰν ὑπολογιζομένην εἰς ποσοστὸν τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ 2^ῃ βαθμῇ.

β) Οἱ κατέχοντες ἔμμισθον θέσιν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς οἰοδήποτε φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, εἰς κράτησιν ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν τῶν, ὑπολογιζομένην εἰς ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἱ ἡσφαλισμένοι δι' οὗς δὲν τυγχάνει νόμῳ ἐπιτροπῆ καὶ ἡ ἐλευθέρω ἀσκῆσις τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω κρατήσεως, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν μηνιαίας εἰσφορᾶς (κρατήσεως), ἴσης κατὰ ποσοστὸν πρὸς τὴν ἐκάστοτε ἰσχύουσιν, διὰ παροχὰς εἰς εἶδος τοῦ Κλάδος Ἀσθενείας τοῦ Ι.Κ.Α. ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐκάστοτε ἀποδοχῶν τῶν καὶ μέχρι τοῦ διὰ τὸ Ι.Κ.Α. ἰσχύοντος ἀνωτάτου ὁρίου.

γ) Οί συνταξιούχοι και βοηθηματούχοι εἰς εἰσφορὰν (κρά-
τησιν) τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κατα-
βαλλομένης αὐτοῖς μηνιαίας συντάξεως ἢ βοηθήματος καὶ
προσθέτων παροχῶν.

2. Τὸ Δημόσιον ὡς καὶ πάντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσω-
πα τὰ ἀπασχολοῦντα ἡσφαλισμένους τοῦ ΤΣΑΥ, ἀμειβομέ-
νους ἐπὶ παγία ἀντιμισθία καὶ ὑπαγεμένους εἰς τὸν Κλάδον
Ἀσθενείας αὐτοῦ, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν μηνιαίας
ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως
ἀποδοχῶν τῶν ἴσης πρὸς τὴν ἐκάστοτε, κατὰ τὰς κειμένας
διατάξεις ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν τὴν προβλεπομένην διὰ τὸς
παροχὰς εἰς εἶδος τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ ΙΚΑ.

Διὰ τοὺς ἐμμίσθους ἡσφαλισμένους δι' οὓς δὲν τυγχάνει
νόμῳ ἐπιτροπὴ ἢ ὥσχησις ἐλευθέρου ἐπαγγέλματος ἢ ὡς
ἄνω εἰσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν τῶν.
μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβῶν τὸ διὰ τὸ ΙΚΑ ἰσχύον ἀνώτατον
ὅριον.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται εἰς παρακράτησιν τῶν
κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσφορῶν καὶ εἰς ἀπὸδο-
σιν αὐτῶν ὁμοῦ μετὰ τῆς κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον,
ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς, ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἂν οὐ κα-
τέστησαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαί, διὰ καταστά-
σεων περιεχομένων πλήρη στοιχεῖα τῶν ἡσφαλισμένων, τὸ ὕψος
τῶν ἀποδοχῶν ἐφ' ὧν ὑπελογισθῆσαν αἱ κρατήσεις καὶ ἐργο-
δοτικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ τὸ ποσὸν τούτων κεχωρισμένως.

3. Εἰς περίπτωσιν καθυστέρησεως καταβολῆς ἢ ἀποδόσε-
ως τινος τῶν ἐν τῇ παρῶντι ἀρθρῷ ἀναφερομένων εἰσφορῶν,
ἐφαρμόζονται αἱ διέπουσαι ἐκάστοτε τὸ ΤΣΑΥ διατάξεις ὡς
πρὸς τὰς προσθέτους ἐπιβαρύνσεις καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν εἰς-
πραξίν τούτων.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ ἐπιστροφῇ ἄτοκος μεταφορὰ πλεο-
νασμάτων τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ μέχρι πο-
σοστοῦ δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) ἐκ τοῦ Κλάδου
Συντάξεων εἰς τὸν Κλάδον Ἀσθενείας τοῦ ΤΣΑΥ, πρὸς ἀν-
τιμετώπισιν ἐνδεχομένων ἐλλειμμάτων ἢ ἄλλων ἀναγκῶν.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταφορὰ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ καὶ δὲν δύναται νὰ
παραταθῇ πέραν τῆς τριετίας.

*Ἀρθρον 15.

1. Ἡ ἑκτασίς τῶν, κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθρου
11 τοῦ παρόντος, παροχῶν εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν προβλεπο-
μένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/1962 Β. Δ/τος
«περὶ τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τῶν τακτικῶν δημο-
σίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτι-
κῶν συνταξιούχων, τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν κ.λπ.»,
ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων ὡς ἐκάστοτε ἰσχύουν, κατὰ τὰ κα-
τωτέρω εἰδικώτερον ἀναφερόμενα:

α) Ἡ παροχὴ ἀνοικτῆς περιθάλψεως διέπεται ὑπὸ τῶν
διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 7, 14, 15, 16 καὶ 17 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
665/1962 Β. Δ/τος.

β) Ἡ νοσηλεία εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διέπεται ὑπὸ τῶν δια-
τάξεων τοῦ ἀρθρου 6, ἐξαιρέσει τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παρα-
γράφου 1 αὐτοῦ, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/1962 Β. Δ/τος.

2. Ἡ, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου,
προκύπτουσα δαπάνη διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀνοικτῆς περιθάλ-
ψεως καὶ τὴν νοσηλείαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν βαρύνει τὸν Κλά-
δον Ἀσθενείας τοῦ ΤΣΑΥ καὶ καταβάλλεται εἰς τοὺς δι-
καιούχους αὐτοῦ, μετ' ἐκπτώσιν τῆς βαρυνούσης αὐτοὺς συμ-
μετοχῆς εἰς τὰς δαπάνας νοσηλείας τῶν, ἥτις συμμετοχὴ ὀρί-
ζεται:

α) Διὰ τὰς παροχὰς ἀνοικτῆς περιθάλψεως ἴση πρὸς τὴν
ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 665/1962 Β. Δ/τος, δι' ἀπαντας τοὺς δικαιουμένους
τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

β) Διὰ τὴν παροχὴν νοσηλείας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἴση πρὸς
τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε48/11424 οἰκ./
30.7.1964 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας,
«περὶ καθορισμοῦ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἡσφαλισμένων τοῦ
ΤΣΑΥ εἰς τὰς δαπάνας τῆς ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένης Νοσοκο-
μειακῆς περιθάλψεως» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

γ) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑΥ, δύναται νὰ
ἀντικειμενίζονται τὰ ποσοστὰ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐν γένει δα-
πάνας τῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀνοικτῆς καὶ νοσο-
κομειακῆς περιθάλψεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ,
διὰ τοὺς ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἡσφαλισμένους, τοὺς ἐν ἐνερ-
γείᾳ ἢ συντάξει, ἐπιτροπομένης τῆς διαφοροποιήσεως τούτων
κατὰ κατηγορίαν ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων ὡς καὶ κατὰ
εἶδος παροχῶν.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ,
δύναται πρὸς ὅσον τι ἐκ τῶν δικαιουμένων νοσοκομειακῆς πε-
ριθάλψεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ νὰ ἀπαλλαγῇ ἐν
μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐκ τῆς συμμετοχῆς τοῦ εἰς τὰς ἐν γένει δα-
πάνας νοσηλείας, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἐξαιρετικοὶ λόγοι.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων, ἐγκρινόμενων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ ὀρίζεται ὅτι ἀπαλλάσσον-
ται ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς δαπάνας νο-
σηλείας τῶν κατηγορίαι προσώπων πασχόντων ἐξ ὀρισμένων
ἀσθενειῶν.

4. Διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀνοικτῆς περιθάλψεως χορηγοῦν-
ται ὑπὸ τοῦ ΤΣΑΥ, εἰς τοὺς δικαιουμένους, τῶν ἐν λόγῳ
παροχῶν βιβλιαρία ἀσθενείας, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ
ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/
1962 Β. Δ/τος.

Πᾶσα λεπτομέρεια ἀναφερομένη εἰς τὸν τύπον τῶν ὡς
ἄνω βιβλιαρίων, τὴν θεώρησιν τούτων, τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν
δικαιούχων καὶ τὸν τρόπον τηρήσεως αὐτῶν, ὀρίζεται δι' ἀπο-
φάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑΥ.

5. Ἡ χορήγησις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόν-
τος ἀρθρου παροχῶν ἐνεργεῖται κατόπιν ἐγκρίσεως αὐτῶν
παρὰ τῶν, ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/
1962, Β. Δ/τος, προβλεπομένων ἐκάστοτε προσώπων ἢ ὀρ-
γάνων.

Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρεχομένην ὑπὸ τῆς Ὑγιο-
νομικῆς Περιθάλψεως τοῦ Δημοσίου συνδρομὴν καὶ πρὸς
ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης προκύπτουσων προσ-
θέτων διοικητικῶν δαπανῶν, τὸ ΤΣΑΥ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν
κατ' ἔτος καταβολὴν χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ἀν-
τιστοιχοῦντος εἰς ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (50/100)
τῆς συνολικῆς ἐτησίως δαπάνης τοῦ Ταμείου δι' ἱατροφαρμα-
κευτικὴν περίθαλψιν τῶν ἡσφαλισμένων του.

Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν δύναται νὰ αὐξομενῶται δι' ἀποφά-
σεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην
τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

*Ἀρθρον 16.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἐλευ-
θέρως ἀσχοῦσαι τὸ ἐπάγγελμα μαῖαι, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς
τὸ ΤΣΑΥ ἡσφαλισμένων, ὑπάγονται εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν
ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ
Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος (ΤΕΒΕ).

2. Μαῖαι ἐλευθέρως ἀσχοῦσαι τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἔχουσαι
ὑπερβῆ, κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος, τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλι-
κίας τῶν, δύναται νὰ ὑπαχθῶν προαιρετικῶς εἰς τὴν ἀσφά-
λισιν τοῦ ΤΕΒΕ.

3. Αἱ ὑπαγόμεναι τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΕΒΕ
μαῖαι δύναται ν' ἀναγνωρίσουν παρὰ τῷ Κλάδῳ Συντάξεων
τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου καὶ τὸν πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν χρόνον
ἐπαγγελματικῆς τῶν ἀπασχολήσεως ὡς ἐλευθέρων ἐπαγγελ-
ματιῶν, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὴν 15ετίαν. Ἡ ἀναγνώρι-
σις χωρεῖ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου τοῦ ΤΕΒΕ
ἐπὶ καταβολῇ δι' ἑκάστον ἀναγνωριζόμενον μῆνα εἰσφορᾶς ἴσης
πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου προβλεπομένην κατὰ τὸν
χρόνον τῆς καταβολῆς ὡς μηνιαίας εἰσφορᾶς τῆς Α' ἀσφα-
λιστικῆς κατηγορίας. Τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλόμενον
ποσόν, δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς 48 ἰσοπόσους μηνιαίας δό-
σεις, τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν καταβλητέας ἐντὸς τοῦ ἐπαμέ-
νου μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ σχετικοῦ λογαριασμοῦ.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς δύο ἐν συνε-
χεῖα δόσεων ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα τμηματικῆς ἐξοφλήσεως
τοῦ ὑπολοίπου τῆς ὀφειλῆς, ὅπερ καθίσταται ἀπαιτητὸν εἰς

αλλάλτρων. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναπροσαρμόζεται κατὰ τὸ μέχρι τῆς καταβολῆς ποσοστὸν αὐξήσεως τῆς εἰσφορᾶς καὶ ἐπιβαρύνεται ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς διὰ τοῦ νομίμου τόκου, ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τμηματικῆς ἐξοφλήσεως, μηνός.

4. Εἰς περίπτωσιν προσλήψεως μαιᾶς εἰς ἔμμισθον θέσιν διακόπτεται ἡ παρὰ τῷ ΤΕΒΕ ἀσφάλισίς της, δι' ὅσον χρόνον αὕτη κατέχει τὴν ἔμμισθον θέσιν καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4202/1961.

5. Διὰ τὰς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΕΒΕ, μαιᾶς, ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις αἱ ὀρίζουσαι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῶν ἡτταλισμένων τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου.

* Ἄρθρον 17.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 306/1974 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς περὶ ΤΣΑΓ νομοθεσίας», ἀντικαθίσταται οὕτως:

«1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάτει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΓ, ρυθμίζονται:

α) Τὰ τοῦ ὕψους τῶν πάσης φύσεως πόρων αὐτοῦ, πλὴν τῶν κοινωνικῶν, τῆς βεβαιώσεως, τῆς εἰσπράξεως καὶ τῶν συνεπειῶν καθυστέρησεως καταβολῆς τούτων ὡς καὶ τῶν κοινωνικῶν πόρων, τῶν προϋποθέσεων, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ τρόπου, τοῦ ὕψους, τῆς διαδικασίας χορηγήσεως, τοῦ ἀνακαθορισμοῦ ἢ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κύκλου τῶν δικαιουμένων προσώπων, τοὺς λόγους ἐκπτώσεως ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῶν παροχῶν, τῆς αὐξομειώσεως τοῦ ἐκάστοτε βασιτικοῦ ποσοῦ συντάξεων ὡς καὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ καὶ προσταξήσεως τούτων, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, τοῦ χρόνου λήξεως τῶν δικαιωμάτων, τῆς παραγραφῆς ἀξιώσεων ἐπὶ τὰς παροχάς, τῶν ὅρων καὶ προϋποθέσεων ἀναγνωρίσεως δι' ἐξαγορᾶς συνταξίμου χρόνου ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, ὡς καὶ πᾶσα διαδικασία καὶ λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ λειτουργούντων Κλάδων ἀσφαλίσεως.

β) Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παρούσης παραγράφου ρυθμίσεις δύναται νὰ ὀρίζηται ὅτι ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἡδη ἡσφαλισμένους τοῦ Ταμείου ἐπὶ παροχῶν δὲ τοῦ Κλάδου Συντάξεως καὶ διὰ τοὺς ἐκάστοτε συνταξιούχους.

Ὅσῳκις πρόκειται δι' αὐξησιν τῶν εἰσφορῶν τοῦ Κλάδου Προνοίας, δύναται αὕτη νὰ ἀναφέρεται καὶ εἰς προγενέστερον χρόνον, ἐφ' ὅσον συνδυάζεται μετ' αὐξησιν τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς διὰ τὸν χρόνον τούτου. Ἡ αὐξήσις τῶν εἰσφορῶν διαφοροποιεῖται ἀναλόγως δι' ἕκαστον ἔτος τοῦ προδιεγραμμένου χρόνου».

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΓ, ρυθμίζονται τὰ τοῦ εἶδους καὶ τῆς μορφῆς τῶν ἐνστάμων διὰ τὴν εἰσπράξιν παντὸς πόρου τοῦ Ταμείου, ἅτινα, προκειμένου περὶ εἰσφορῶν δύναται νὰ ἐκδίδονται δι' ἓνα ἢ πλείονας Κλάδους, διὰ τὴν εἰσφορὰν ἡσφαλισμένου ἢ ἐργαζότου ἢ ἀμφοτέρως, τὰ τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, τὰ τῆς διαχειρίσεως, τὰ τῆς κατανομῆς τῶν δαπανῶν διοικήσεως μεταξὺ τῶν τριῶν Κλάδων Ἀσφαλίσεως, τὰ τῆς διαδικασίας καὶ τοῦ χρόνου ἀναγγελίας ἢ προεγκρίσεως τῶν ἐν γένει περιστατικῶν ἀναικτῆς ἢ νοσηρομεικτῆς περιδάλψεως, τὰ τῆς καταβολῆς ἐφ' ἅπαξ χρηματικοῦ ποσοῦ ἀντὶ ἐξόδων νοσηλείας φυσιολογικοῦ τοκετοῦ μετὰ ἢ ἀνευ ἐμβρυοσυλίας.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων κατὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ διαδικασίαν ἐντὸς ἑξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὀρίζονται τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως χορηγήσεως τῶν,

κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος, παροχῶν καὶ τῆς καταβολῆς τῶν παρὰ τὸν ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος θεωριζομένων ἢ ἀναπροσαρμόζομένων εἰσφορῶν ὡς καὶ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν διατάξεως τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάτει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΓ, δύναται νὰ κωδικοποιηθῶν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς διεπούσης τοῦ Ταμείου νομοθεσίας (Νόμοι — Διατάγματα — Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις) ἐπιτηρημένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, ἀνευ μεταβολῆς τῆς ἐννοίας αὐτῶν.

* Ἄρθρον 18.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ ὡς ἔπεται διατάξεις, ὥς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως:

α) Τὰ ἄρθρα 62, 95 καὶ 114 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 «περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτοασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν» (ΦΕΚ 113/34 τ. Α').

β) Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 343/1936 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 5945 ὡς ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 16/23 Μαρτίου 1934 (ΦΕΚ 511/36 τ. Α').

γ) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1, τὰ ἐδάφια α, β, γ, δ καὶ στ τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1, ὡς καὶ ἡ παράγραφος 18 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 1040/1943 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς περὶ ΤΣΑΓ νομοθεσίας» (ΦΕΚ 433/43 τ. Α').

δ) Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 693/1948 «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 617/1945 Ἀν. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας τοῦ ΤΣΑΓ» (ΦΕΚ 134/48 τ. Α') ὡς καὶ αἱ κατ' ἐξουσιοδότησιν τούτου ἐκδοθεῖσαι κοινὰ ἀποφάσεις ὑπ' ἀριθ. 63321/50/9.1.1951 τῶν Ὑπουργῶν Ὑγείνης καὶ Ἐργασίας (ΦΕΚ 6/10.1.51 τ. Β') καὶ ὑπ' ἀριθ. 30029/3382/77 τῆς 8.2.1978 τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας (ΦΕΚ 316/7.4.78 τ. Β').

ε) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως διὰ τῶν παραγράφων 8 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ ΤΣΑΓ νομοθεσίας» (ΦΕΚ 242/55 τ. Α').

στ) Τὰ ἐδάφια α, β, γ καὶ δ τῆς παραγράφου 14 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4111/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑγειονομικῶν Συλλόγων, Ἰατρικῶν καὶ Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελματιῶν, Ἀσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, Φαρμάκων καὶ τῶν περὶ ἱατρικῆς ἐν γένει Ἀντιλήψεως καὶ Δημόσιας Ὑγείας διατάξεων» (ΦΕΚ 163/60 τ. Α').

ζ) Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 18.1/3.3.1951 «περὶ ἐγγραφῆς φαρμακοποιῶν ἐχόντων ἐν νομίμῳ λειτουργίᾳ φαρμακαποθήκην ὡς μετόχων τοῦ ΤΣΑΓ» (ΦΕΚ 66/51 τ. Α').

η) Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955.

θ) Τὰ ἄρθρα 19 καὶ 26 παραγράφος 1 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955.

ι) Τὸ Β.Δ. τῆς 11.12.1957/7.1.1958 «περὶ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μαιῶν εἰς τὸ Τ.Σ.Α.Γ.» (ΦΕΚ 4/58 τ. Α').

ια) Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3823/1956 «περὶ καθορισμοῦ κατωτάτων ὁρίων ἱατρικῆς ἀμοιβῆς καὶ συν-
θηκῶν ἐργασίας τῶν ἱατρῶν» ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς πα-
ραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 3796/1957 «περὶ διαβαθμί-
σεως καὶ ἐντάξεως προσωπικοῦ κατέχοντος προσωρινὰς θέ-
σεις κλπ.».

ιβ) Πᾶσα ἐτέρα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς
τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ρυθμιζόμενα θέματα, ἐκτὸς ἐὰν
ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 328/1976 «περὶ
προπονήσεως διατάξεων τινῶν τῆς Φαρμακευτικῆς Νομο-
θεσίας», ἀντικαθίσταται οὕτω:

«5. Ἐπιφυλαττομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4
τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαγορεύεται ἡ ὕδρευσις φαρμακείου εἰς
ἀπόστασιν ὀγδοήκοντα (80) μέτρων τοῦλάχιστον ἀπὸ δύο (2)
συστεγασμένων φαρμακείων ἢ ἑκατὸν εἰκοσι (120) μέτρων
τοῦλάχιστον ἀπὸ τριῶν (3) συστεγασμένων φαρμακείων».

2. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 328/1976 προστίθεται
παράγραφος 5, ἔχουσα οὕτω:

«5. Ἡ συστέγασις μεταξὺ λειτουργούντων φαρμακείων ἢ
ἥδη λειτουργούντος φαρμακείου καὶ ὑπὸ ὕδρευσι φαρμακείων,

μὴ τυχόντων ἀδείας λειτουργίας, ἐπιτρέπεται ἀνεξαρτήτως
τῆς ἀποστάσεως τῆς ὑποίας ἀπέχουν ταῦτα ἀπὸ ἑτέρων φαρ-
μακείων ἢ συστεγασμένα τοιαῦτα».

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἔρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου
1980, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ τῶν ἐπὶ μέρους δια-
τάξεων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφίσθηκε ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύηται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚῆς ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΛΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η έτήσια συνδρομή της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, ή τιμή των φύλλων της που πουλιού νται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1979 ως ακολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Άνωνύμων Έταιρειών κ.λπ. .	»	3.000
8. » » Δελτίο Έμπορικῆς και Βιομηχανικῆς Ίδιοκτησίας	»	200
9. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Ύπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Άνωνύμων Έταιρειών κ.λπ. .	»	150
8. » » Δελτίο Έμπ. και Βιομ. Ίδιοκτησίας .	»	10
9. Για όλα τα τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 3 δραχ., από 9 ως 40 σελ. 8 δραχ., από 41 ως 80 σελ. 15 δραχ., από 81 σελ. και άνω ή τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 15 δραχ. ανά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στό τεύχος Άνωνύμων Έταιρειών και Έταιρειών Περιορισμένης Εύθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Άνωνύμων Έταιρειών:

1. Τών δικαστικών πράξεων	Δραχ.	400
2. Τών καταστατικών Άνωνύμων Έταιρειών ..	»	10.000
3. Τών τροποποιήσεων τών καταστατικών τών Άνωνύμων Έταιρειών	»	2.000
4. Τών ανακοινώσεων και προσλήσεων σε γενικές συνελεύσεις, τών κατά τὸ άρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τών ανακοινώσεων, που προβλέπονται από τὸ άρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 ἐπὶ Ἀλλοδαπών Ἀσφαλιστικών Έταιρειών και τών αποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, που ἀναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις ..	»	1.000
5. Τών Ισολογισμῶν τών Άνωνύμων Έταιρειών ..	»	4.000
6. Τών συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τών Τραπεζικῶν Έταιρειών	»	1.000
7. Τών αποφάσεων ἐπὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τών Ἀσφαλιστικῶν Έταιρειών	»	600
8. Τών ὑπουργικῶν αποφάσεων ἐπὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τών ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Έταιρειών, τών ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Άνωνύμων Έταιρειών γενικά, και τών αποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, με τῆς ὁποῖες ἐγκρίνονται και δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
9. Τών αποφάσεων ἐπὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Έταιρειών και τών αποφάσεων ἐπὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Έταιρειών κατά τὸ άρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70)	»	2.000
10. Τών αποφάσεων ἐπὶ συγχωνεύσεως Άνωνύμων Έταιρειών	»	10.000

11. Τών αποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριο πρὸς διαπραγματεύσειν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67) Δραχ. | 1.000 |

12. Τών αποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς ἐπὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967) » | 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Έταιρειών Περιορισμένης Εύθύνης:

1. Τών καταστατικῶν	»	1.000
2. Τών τροποποιήσεων τών καταστατικῶν ...	»	400
3. Τών ανακοινώσεων και προσλήσεων	»	200
4. Τών Ισολογισμῶν	»	1.000
5. Τών ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων και Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τών ὑπουργικῶν αποφάσεων ἐπὶ χορηγῆσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τών Ισολογισμῶν τών ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων και Σωματείων	»	1.000

II. Στό Τέταρτο τεύχος τών δικαστικῶν πράξεων, προσλήσεων και λοιπῶν δημοσιεύσεων

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στό Τεύχος Ἀνωνύμων Έταιρειών και Έταιρειών Περιορισμένης Εύθύνης, που πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικά σὲ 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ και τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὅποιο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατό νὰ στέλνονται και σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα με ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν και Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν και τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμείον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στῆς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεία και ἀποδίδεται στό ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τῆς 192378/3639/1947(ΡΟΝΕΟ 185) και 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιες διαταγῆς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στῆς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολὴ τους γίνεται με ἐπιταγῆς μαζί μ' αὐτὲς στέλνεται και τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς

ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ